

Οι αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι της EPT3, με αφορμή την ανοιχτή δημόσια διαβούλευση σχετικά με το νομοσχέδιο που προβλέπει την επαναλειτουργία της EPT, θέλοντας να συνεχίσουμε τη δημιουργική συμμετοχή μας στη συνδιαμόρφωση της «επόμενης ημέρας», καταθέτουμε τον κριτικό προβληματισμό μας έτσι όπως εκφράστηκε στη διάρκεια της γενικής συνέλευσης των αγωνιζόμενων εργαζομένων της Ελεύθερης Αυτοδιαχειριζόμενης EPT3 στις 10 Μαρτίου 2015.

Η αποτύπωση αυτής της κριτικής, εντάσσεται με συνέπεια στη συνολικότερη πορεία του πολύμηνου αυτοδιαχειριζόμενου αγώνα μας και γι' αυτό θεωρούμε απαραίτητη μία συνοπτική υπενθύμιση των χαρακτηριστικών του που διαφυλάξαμε έως σήμερα.

Την 11η Μαρτίου 2015, εμείς οι αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι/απολυμένοι της EPT3 συμπληρώνουμε 21 μήνες αυτοδιευθυνόμενου αγώνα ενάντια στο «μαύρο» που έριξε η απελθούσα συγκυβέρνηση στην EPT με πραξικοπηματικό τρόπο στις 11 Ιούνη 2013. Από τη μέρα που έπεσε το «μαύρο» στην EPT, αρνηθήκαμε να ηττηθούμε. Αρνηθήκαμε να συμβιβαστούμε με τα νέα δεδομένα. Πήραμε τις τύχες μας στα χέρια μας. Δεν εγκαταλείψαμε την παρουσία του ελληνικού λαού, παραμείναμε στα κτίρια της EPT και με όπλο την αυτοδιαχείριση και τη συγκλονιστική εγχώρια και διεθνή συμπαράσταση του αλληλέγγυου κινήματος, δεν σταματήσαμε ούτε λεπτό να υπηρετούμε το δικαίωμα του λαού να ενημερώνεται από ένα πραγματικά ελεύθερο, ανεξάρτητο και ακηδεμόνευτο δημόσιο Μέσο Ενημέρωσης.

Εφαρμόσαμε τις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες στην πράξη και με σχέσεις ίσων προς ίσους, μέσα από το κυρίαρχο όργανο λήψης των αποφάσεών μας, τη γενική μας συνέλευση, πορευτήκαμε δυο καλοκαίρια και δυο χειμώνες, κάτω από αντίξοες συνθήκες στα μονοπάτια της αξιοπρέπειας. Πορευτήκαμε προς τη νίκη, την επαναλειτουργία της EPT, χωρίς εκπτώσεις. Είχαμε το δίκιο με το μέρος μας. Κρατήσαμε την υπόθεση της EPT ζωντανή, ακόμα και μετά από το κατασταλτικό χτύπημα στην καρδιά της EPT στην Αθήνα με την εκκένωση του Ραδιομεγάρου της Αγίας Παρασκευής (7.11.2013), διαψεύδοντας τις δυνάμεις εκείνες του πολιτικού κατεστημένου που ήλπιζαν σε μια ταυτόχρονη παράλυση του ζωντανού οργανισμού της EPT σε ολόκληρη τη χώρα. Υψώσαμε στη Θεσσαλονίκη, πανό: «Αδέρφια μας, κρατάμε γερά!». Και κρατήσαμε έως σήμερα, ψηλά, τη σημαία της αξιοπρέπειας μαζί με τους αγωνιζόμενους συναδέλφους μας σε όλες τις περιφερειακές ΕΡΑ και τα αδέρφια μας στην Αθήνα που, από άλλο χώρο, εξέπεμψαν σύντομα το πρόγραμμά τους αρνούμενοι να σωπάσουν. Στήσαμε και άλλες αυτοδιαχειριζόμενες δομές. Κάναμε εκδηλώσεις. Το αυτοδιαχειριζόμενο σινεμά της EPT3 συνεχίζει τις προβολές του έως σήμερα. Πιαστήκαμε από το σωσίβιο του πολιτισμού. Χάσαμε όμως και ανθρώπους. Γιατρέψαμε τις πληγές μας. Διαβουλευτήκαμε μεταξύ μας. Με ομόφωνο ψήφισμα της γενικής μας συνέλευσης στην EPT3, δώσαμε στη δημοσιότητα (11.6.2014) το κείμενο-πρότασή μας «ΠΟΙΑ EPT ΘΕΛΟΥΜΕ» για την EPT που ονειρευόμαστε.

Συντονιστήκαμε. Πραγματοποιήσαμε πανελλαδικές συνελεύσεις. Ορίσαμε τις συντεταγμένες της «επόμενης ημέρας». Στο αλληλέγγυο σώμα της κοινωνίας, βρέθηκαν και εκείνες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου που είχαν ανοιχτά τα αυτιά τους και τα μάτια τους σε αυτό το πρωτοφανές αυτοδιαχειριστικό εγχείρημα. Δεσμεύτηκαν να μας υποστηρίξουν στην περίπτωση που αναλάβαν την πολιτική εξουσία.

Μίλησαν για σεβασμό στον αγώνα των εργαζομένων της ΕΡΤ και στα αυτοδιαχειριστικά χαρακτηριστικά του. Δήλωσαν έτοιμοι να τα ενσωματώσουν κατά την επαναλειτουργία της ΕΡΤ, ή έστω, σε βάθος χρόνου. Οι εκλογές της 25ης Γενάρη 2015, γκρέμισαν τη βάρβαρη μνημονιακή συγκυβέρνηση.

Ως αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι της ΕΡΤ συνεχίσαμε τον αγώνα μέχρι την τελική μας δικαίωση. Περιμέναμε τη δρομολόγηση των πρώτων προτεραιοτήτων της νέας κυβέρνησης με κύριο κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ και τη συνεργασία των ΑΝΕΛ.

Δια στόματος πρωθυπουργού, υπουργού επικρατείας και άλλων κυβερνητικών παραγόντων επαναλήφθηκε ρητά ότι «η κυβέρνηση αποφάσισε να ανοίξει η ΕΡΤ». Ξεκίνησε ένας αδιαμεσολάβητος κύκλος διαβουλεύσεων με τον υπουργό επικρατείας και συμβούλους του με εργαζόμενους της ΕΡΤ αλλά και με θεσμικούς συνδικαλιστικούς εκπροσώπους τους. Όλα έδειχναν ότι η κυβέρνηση ήταν πρόθυμη να ενσωματώσει, αν όχι στο σύνολό του, τουλάχιστον ένα μεγάλο μέρος του «μοντέλου» επαναλειτουργίας που προτείναμε οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, ενός μοντέλου βασισμένου στην πολύτιμη πείρα της πολύμηνης αυτοδιαχείρισης. Πρόκειται για ένα μοντέλο που κατάφερε μεταξύ άλλων να εξουδετερώσει στην πράξη τις παθογένειες της παλιάς ΕΡΤ μέσω της συλλογικής αυτορρύθμισης των κανόνων λειτουργίας αλλά και της ανάδειξης των δεξιοτήτων του καθενός/καθεμίας ξεχωριστά με τελικό κερδισμένο τον ίδιο τον ακροατή/τηλεθεατή και το τελικό παραγόμενο αγαθό της ενημέρωσης προς όφελος των αναγκών της κοινωνίας και όχι της όποιας εξουσίας.

Η δρομολογημένη επαναλειτουργία της ΕΡΤ αποτελεί νίκη των αγωνιζόμενων εργαζομένων και της αλληλέγγυας κοινωνίας, όμως δυστυχώς, οι προβλέψεις του σχετικού σχεδίου νόμου της κυβέρνησης που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 9 Μαρτίου 2015, σε ελάχιστα σημεία φαίνεται να λαμβάνουν υπόψη τη βούληση των ίδιων των εργαζομένων (π.χ. επιστροφή στην εργασία, μισθούς υπερημερίας, κλπ.), και στην ουσία επαναφέρουν το κάθετο ιεραρχικό μοντέλο διοίκησης με ρόλο παντεπόπτη στο πρόσωπο του διευθύνοντος συμβούλου μιας Ανώνυμης Εταιρείας που πατάει πάνω στις δομές του μορφώματος της ΝΕΡΙΤ! Η συμμετοχή 2 εργαζομένων της ΕΡΤ σε ένα επταμελές ΔΣ δεν απαλύει σε καμία περίπτωση την ουσιαστική απόρριψη του οριζόντιου διοικητικού μοντέλου με ανάδειξη ανακλητών συντονιστών από τις γενικές συνελεύσεις, όπως έχουν προτείνει οι εργαζόμενοι.

Επίσης, δεν λαμβάνεται υπόψη η εκφρασμένη άποψη όλης της κοινωνίας της περιφέρειας (και ειδικά της Θεσσαλονίκης και της Βόρειας Ελλάδας) για την αναγκαιότητα ύπαρξης και λειτουργίας της ΕΡΤ3 ως ενός άρτιου περιφερειακού ραδιοτηλεοπτικού πόλου δημόσιας ενημέρωσης με αυτοδυναμία και διοικητική αυτοτέλεια που να δίνει, μεταξύ άλλων, φωνή στους «αποκλεισμένους» της ελληνικής περιφέρειας. Ο βασικός πόλος (δίπλα στην πολύτιμη ενημέρωση που προσφέρουν όλες οι ΕΡΑ της χώρας) δεν είναι άλλος από την ΕΡΤ3, ο τηλεοπτικός σταθμός ΕΤ3 και ο Ραδιοφωνικός Σταθμός Μακεδονίας της ΕΡΤ3 με τα 3 διακριτά προγράμματα – Α΄ πρόγραμμα «102fm», Β΄ πολιτιστικό πρόγραμμα «9.58fm» Γ΄ πρόγραμμα «Βραχέα».

Το σχέδιο νόμου, δημιουργεί και πάλι εργαζόμενους πολλών ταχυτήτων (συμβασιούχοι αορίστου και ορισμένου χρόνου), κρεμάει τους εργαζόμενους που (εξ)αναγκάστηκαν να βγουν στη σύνταξη (ακόμα και αυτούς που έκαναν αίτηση για συνταξιοδότηση), προσπερνάει το ζήτημα των συμβασιούχων αλλά και των πολύτιμων αλληλέγγυων στον αγώνα μας που συμμετείχαν ενεργά στην παραγωγή και λειτουργία του αυτοδιαχειριζόμενου προγράμματος, φορτώνεται τα «βάρη» του μορφώματος της ΝΕΡΙΤ, δεν περιγράφει με ρητό και κατηγορηματικό τρόπο (ονομαστικά) την επαναλειτουργία όλων των δομών της ΕΡΤ, η αδιαμεσολάβητη συμμετοχή της κοινωνίας και των κινημάτων στον καθορισμό της «γενικότερης φιλοσοφίας του εκπαιδόμενου προγράμματος» μέσω του «Συμβουλίου Κοινωνικού Ελέγχου» παραμένει υπό διεκδίκηση, δικαιωνίζει την αθηνοκεντρική αντίληψη διοίκησης και γενικότερα, δείχνει να εγκλωβίζεται σε νομοτεχνικές λεπτομέρειες που ακυρώνουν το πνεύμα της νέας ΕΡΤ και που απαιτεί η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας, προσπερνώντας εν τέλει τις κατακτήσεις των ίδιων των αγωνιζόμενων εργαζομένων.

Εμείς οι αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι της ΕΡΤ3 ως αναπόσπαστο τμήμα της αγωνιζόμενης ελληνικής κοινωνίας, μαζί με τα κινήματα και τους πολίτες με τους οποίους πορευτήκαμε στο δρόμο της αξιοπρέπειας όλο αυτό το διάστημα, καλούμε την κυβέρνηση να αφουγκραστεί τη φωνή της παλλόμενης κοινωνίας και των ίδιων των εργαζομένων.

Για 21 μήνες, δεν αγωνιστήκαμε για να επιστρέψουμε στο καθεστώς προ της 11ης Ιουνίου 2013. Δεν αγωνιστήκαμε για να επανέλθουμε απλώς στις παλιές θέσεις εργασίας μας. Αγωνιστήκαμε για να περάσουμε στην επόμενη ημέρα που θα δημιουργεί ριζοσπαστικές τομές στο παλιό τοπίο της γηρασμένης αντίληψης του κόσμου μας. Ήταν και είναι αγώνας για την πραγματική δημοκρατία. Η αυτοθέσμιση, η αυτοδιαχείριση, η αυτοδιεύθυνση που εφαρμόσαμε στην Ελεύθερη ΕΡΤ, δημιουργούν τις προϋποθέσεις για έναν δικαιότερο κόσμο, γι' αυτό άλλωστε έχουν προκαλέσει και το διεθνές ενδιαφέρον. Αν η ελπίδα για έναν δικαιότερο κόσμο, και στην περίπτωσή μας, αν η ελπίδα για ένα πραγματικά ανεξάρτητο και ακηδεμόνευτο, αυτοδιοικούμενο δημόσιο μέσο ενημέρωσης, εμπνεύσει τους ανθρώπους (και πολύ περισσότερο, τους ανθρώπους μιας «κυβέρνησης της αριστεράς») που θα «ανοίξουν» την ΕΡΤ, τότε μπορούμε πραγματικά να χαρούμε για τη δικαίωση ενός δύσκολου αλλά ωραίου αγώνα. Και, αυτός ο αγώνας και η νικηφόρα κατάληξή του, αφιερώνεται στην ελληνική κοινωνία και τους αγωνιζόμενους όπου γης.

Ο αγώνας συνεχίζεται... VENCEREMOS !